

Resolució 745/2020, de 3 de desembre

Número d'expedient de la reclamació: 727/2020¹

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Informació reclamada: Gestions realitzades sobre denúncies de barreres arquitectòniques.

Sentit de la resolució: Inadmissió per falta d'objecte

Resum: El DTASF va donar resposta en termini a la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i que, malgrat això, la persona reclamant va formular aquesta Reclamació sobre la base que tal resposta no s'hauria produït. És probable que la resposta oferta pel DTASF a la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent 2 no satisfaci les pretensions de la persona reclamant, però pel que sembla li facilita la informació sol·licitada realment existent, i és precisament això el que garanteix el dret d'accés a la informació pública: la informació que hi ha en poder de l'Administració, que no necessàriament és la que desitjaria o voldria obtenir la persona reclamant.

Paraules clau: Generalitat. Denúncies. Barreres arquitectòniques. Reclamació contra estimació. Objecte de la reclamació. Informació pública. Falta d'objecte. Abús de dret. Sol·licituds repetitives.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 de novembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 727/2020, presentada contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 d'octubre 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud d'informació pública dirigida al DTASF (que la va rebre el 14 d'octubre), que sol·licita: el detall complet de les gestions realitzades pel DTASF per les denúncies que ha gestionat directament la Direcció General d'Igualtat el 2019 i que apareixen en un escrit enviat a la persona reclamant amb una data

¹ La versió original d'aquesta resolució redactada pel ponent s'ha escrit en castellà.

i un número de registre determinats. Demana de rebre la informació per escrit i mitjançant correu postal.

3. El 19 d'octubre de 2020 el DTASF notifica a la persona reclamant la resolució de l'anterior sol·licitud, amb la qual se li facilita la informació següent: "La informació sobre els expedients esmentats a la carta de data 2 de juliol va ser objecte de sol·licitud d'accés a la informació pública (expedient ..., de data 2 d'octubre de 2020). La informació no ha variat donis de llavors".
4. La Reclamació presentada el 2 de novembre de 2020 indica que el DTASF no ha contestat la sol·licitud anterior.
5. El 6 de novembre de 2020 la GAIP requereix la persona reclamant l'esmena de la Reclamació, als efectes d'aportar còpia de l'escrit a què es remet per concretar les denúncies sobre les quals es demana informació.
6. L'11 de novembre de 2020 la persona reclamant repara l'esmena indicada per l'antecedent anterior.
7. El 12 de novembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
8. El 16 de novembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
9. El 24 de novembre de 2020 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient requerits al DTASF. La documentació aportada pel Departament acredita la notificació de l'estimació de la sol·licitud indicada per l'antecedent 3; en conseqüència, el Departament argumenta el caràcter abusiu de la Reclamació i demana la seva inadmissió.
10. El 27 de novembre de 2020 la GAIP requereix al DTASF l'aclariment d'alguns aspectes del seu informe, als efectes de conèixer el text d'un escrit anterior al que es remet i de confirmar fins a quin punt tal escrit facilita la informació sol·licitada a la persona reclamant.

11. L'1 de desembre de 2020 la GAIP rep la informació addicional requerida al DTASF. Informa que el 7 de setembre de 2020 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'informació pública al DTASF, demanant de conèixer l'estat de totes les seves denúncies des de 2015 fins a l'actualitat (aquesta sol·licitud inclou les denúncies a què es refereix la sol·licitud d'informació pública de què deriva aquesta Reclamació, indicades per l'antecedent 2). El 14 d'octubre de 2020 DTASF rep la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent 2, que demana informació ja sol·licitada el 7 de setembre, tal com s'acaba d'assenyalar. El 8 d'octubre de 2020 el DTASF notifica a la persona reclamant la resposta a la seva sol·licitud de 7 de setembre de 2020; el 15 d'octubre de 2020 la persona reclamant presenta la Reclamació 586/2020 a la GAIP, al·legant que la resposta del 8 d'octubre a la sol·licitud de 7 de setembre és parcial; la GAIP va resoldre aquesta Reclamació l'11 de novembre de 2020. La sol·licitud de 2 d'octubre de 2020, rebuda pel DTASF el 14 d'octubre i que, com s'ha indicat, demana informació ja facilitada en resposta a l'anterior sol·licitud de 7 de setembre de 2020, és contestada el 19 d'octubre de 2020, amb la indicació que no hi ha res a afegir des de l'anterior resposta, però malgrat aquesta resposta, el 4 de novembre de 2020 la persona reclamant presenta aquesta Reclamació, en la que assenyala no haver rebut resposta a la seva sol·licitud, la qual cosa no seria certa. L'informe també cita altres expedients reiteratius de la mateixa persona reclamant en relació amb una sol·licitud de plaça d'aparcament junt l'Escola Oficial d'Idiomes, que posarien de manifest una pràctica abusiva de l'exercici del dret d'accés a la informació pública per part de la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les

condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inadmissió de la Reclamació

L'antecedent 11 posa de manifest que el DTASF va donar resposta en termini a la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació i que, malgrat això, la persona reclamant va formular aquesta Reclamació sobre la base que tal resposta no s'hauria produït. És probable que la resposta oferta pel DTASF a la sol·licitud d'informació pública indicada per l'antecedent 2 no satisfaci les pretensions de la persona reclamant, però pel que sembla li facilita la informació sol·licitada realment existent, i és precisament això el que garanteix el dret d'accés a la

informació pública: la informació que hi ha en poder de l'Administració, que no necessàriament és la que desitjaria o voldria obtenir la persona reclamant.

En conseqüència, a la vista que els informes aportats a aquest procediment pel DTASF acrediten haver facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada prèviament a la presentació de la Reclamació, és procedent inadmetre aquesta per manca d'objecte.

És probable que també li assisteixi la raó al DTASF quan argumenta una pràctica abusiva de la persona reclamant, tant pel caràcter repetitiu de les seves accions d'exercici del dret d'accés a la informació pública, com pel fet de falsejar fets (invocar la manca de resposta de l'Administració, quan la resposta negada s'hauria produït en termini) per justificar indegudament la presentació de reclamacions. Tanmateix, aquests indicis de pràctica abusiva de la persona reclamant no han impedit al DTASF de donar resposta a les seves sol·licituds, de manera que en si mateixos no constitueixen un motiu clar per determinar la valoració jurídica de la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 727/2020 per mancar d'objecte i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.